

Barraca de vinya 2 - 9917

Pallejà

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí de darrera del cementiri.
Emplaçament: A uns 300 m des del cementiri agafant el camí que en direcció oest porta cap als Tres Turons. Molt a prop de la barraca 1.
Alçada: 96

Coordenades:

Latitud: 41.433307896889
Longitud: 1.9891879475428
UTM Est (X): 415548
UTM Nord (Y): 4587353

Classificació

Número de fitxa: 08157 - 57
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XVIII-XIX
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Ha estat restaurada.
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: El mes de novembre de 2018 l'art de la pedra seca va passar a formar part de la llista de Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat de la UNESCO pel fet de desenvolupar un paper essencial en la prevenció de corriments de terres, inundacions i allaus.
Número inventari: Barraca 9917 de la Wikipedra / IPEC 952469
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada

Titular: 08156A001000050000FF
Autoria de la fitxa Ainhoa Pancorbo Picó
Data de registre de la fitxa: dj., 26/01/2023 - 22:13

Descripció

Barraca aèria aïllada orientada al sud / sud-est, de planta circular de 2,2 m de diàmetre, amb porta acabada amb llinda plana i falsa cúpula. El sostre és pla a l'exterior, tot i que a dins fa volta i té una alçada de 180 cm. La porta fa 60 cm d'amplada per 122 cm d'alçada, i els murs en aquest punt fan 65 cm.

Tot i que sembla original, per dins es pot veure una mica de ciment al tocar el sostre. Té un petit mur adossat al lateral dret.

Es troba a uns 100 metres de la Font de la Teula.

(Mides extretes de la fitxa de la Wikipedra, redactada per Miquel Mateo).

Història

Les característiques pròpies del territori han obligat l'ús de tècniques, com la pedra seca, per a fer productives i treure el màxim rendiment de les terres de cultiu. Aquestes construccions han modulat el paisatge i el sistema agrari de moltes de les comarques catalanes, sobretot des del segle XVIII i XIX, quan la vinya va esdevenir el conreu principal del territori. Són unes estructures relacionades, principalment, amb aquest conreu i també amb el de l'olivera i de l'ametller.

Bibliografia

- CONGOST, Rosa *et alii* (2010). *La pedra seca. Evolució, arquitectura i restauració*. Edicions Brau.

Enllaços d'interès:

[Wikipedra. Construccions en pedra seca \(barraca 9917\)](#)
[Inventari de Patrimoni Etnològic de Catalunya](#)

